این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را بازنشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

آیینه نفس

عده‌ای در این دنیا خود را می‌فروشند و عده‌ای خود را می‌خرند

استاد شهید مرتضی مطهری(ره): علی(ع) می‌فرماید: «مردم در این دنیا دو دسته‌اند: یک دسته به بازار این جهان می‌آیند و خودشان را می‌فروشند و برده می‌سازند؛ دسته دوم مردمی هستند که خود را در این بازار می‌خرند و آزاد می‌سازند». آری محصول زندگی برخی از افراد - که متأسفانه هنوز اکثریت افراد بشر را تشکیل می‌دهند- بردگی و خودفروشی و شخصیت خود را از دست دادن و به تعبیر قرآن خودباختن و خودزیان کردن است، بندگی شهوت و حرص و خشم و کینه است، اسارت در بند عادات جاهلانه و رسوم بی‌منطق و نامعقول است، تقلید از مد و تابعیت این اصل است که «خواهی نشوی رسوا همرنگ جماعت شو». یک دسته در بازار این جهان خود را می‌فروشند به پول، مقام، هوا و هوس، تجمل و مد و تقلید و دسته دیگر شخصیت واقعی و انسانی خود را باز می‌یابند، یک دنیا بزرگواری، عزت نفس، مناعت، شرافت، راستی، استقامت، عدالت، تقوا، حقیقت‌خواهی، ایمان و معنویت برای خود ذخیره می‌کنند، در این بازار آن نرخی را به رسمیت می‌شناسند که قرآن تعیین کرد که هیچ چیزی ارزش ندارد که آدمی خود را به آن بفروشد.

منبع: کانال رسمی «بنیاد شهید مطهری» در تلگرام به استناد کتاب حکمت‌ها و اندرزها، ج۱، ص۲۱

تماشا، نگاه، نگریستن، نظاره

صدیق قطبی در کانال تلگرامی خود نوشت: با نگاه کردن اصیل می‌توانیم از خودمان فاصله بگیریم. یا به خودمان وسعت ببخشیم، اما چگونه باید نگریست؟ آیا نگاه‌کردن یک هنر است؟ و مانند هر هنر دیگری، نیازمند آموزش و ممارست؟ آیا از طریق نگاه‌کردن می‌شود به چیزی دیگر بدل شد؟

سهراب سپهری: «بدون شک این مردم هم به درخت و گل و آب نگاه می‌کنند، اما این تماشا اصیل نیست. می‌بینند و می‌گذرند. ما می‌بینیم و غرق می‌شویم. می‌بینیم و فرومی‌ریزیم.» (هنوز در سفرم، نشر فرزان روز، ص۷۹)

کریستیان بوبن: «هنر راه رفتن هنر نظاره‌کردن است. ابتدا آنچه را از آن می‌گذریم، نگاه می‌کنیم، سپس همان می‌شویم. بدین ترتیب ما تنها عبور نورانی منظره از خود آن هستیم. خود ما دیگر چیزی نیستیم جز پروانه‌ای مرده که به دست باد از هم گسسته است.» (شش اثر، ترجمه مهتاب بلوکی، نشر نی، ص۱۱۸_۱۱۹)

مورچه‌های باهوش

کانال تلگرامی «عجایب جهان» نوشت: مورچه‌ها برای جلوگیری از سبز شدن دانه‌ها در لانه‌هایشان آنها را به دو نیم تقسیم می‌کنند، اما دانه خربزه را به چهار قسمت، چون می‌دانند دانه نصفه خربزه قابلیت سبز شدن دارد.

مثلث ازدواج

بتول خادمیان نوشت: ما برای ازدواج به سه تا ضلع نیاز داریم: ۱) تفاهم: یعنی من اون رو بفهمم اونم من رو بفهمه. حرفمون قابل فهم باشه برای همدیگه، اصلاً حرفی برای زدن با هم داشته باشیم و اگر هم مخالفه نظراتمون به نظرات هم احترام میذاریم، یک قدم اون نزدیک بشه به من یک قدم من بهش نزدیک بشم؛ ۲) تعهد: یعنی من با این آدم متعهد و وفادار بمونم تا آخر عمر؛ حتی اگر پولش، زیبایی و سلامتی‌اش رو از دست بده، نمی‌خوام جای اون رو به هیچ کس دیگه بدم. یعنی مسئولیت انتخابم رو قبول کنم و پاش وایمیستم؛ ۳) علاقه: یعنی حس خوبی داشته باشم از اینکه یک عمر باهاش زندگی کنم، به اندازه کافی دوسش داشته باشم. تو اینجا منظورمون عشق لیلی و مجنونی نیست! یعنی نه عشق کور نه بدون عشق.

واکنش کاربران شبکه‌های اجتماعی به دستاوردهای سفر رئیس‌جمهور به استان فارس

خدا قوت به آنها که دغدغه آبادانی وطن دارند

سفر آیت‌الله رئیسی، رئیس‌جمهور کشورمان به استان فارس با احداث طرح‌ها و پروژه‌هایی همراه بود که مورد استقبال عموم مردم و کاربران شبکه‌های اجتماعی قرار گرفت. برخی از این پروژه‌ها بیش از ۱۲سال در جریان بوده و در دو سال دولت سیزدهم تکمیل شد. افتتاح آزادراه شیراز - اصفهان و بهره‌برداری از خط دوم انتقال آب به شیراز دو پروژه‌ای بود که بیش از سایر پروژه‌ها مورد توجه شبکه‌های اجتماعی قرار گرفت. کاربران این پروژه‌ها را حاصل دسترنج مهندسان و کارگران ایرانی دانستند و آن را افتخار ملی خواندند. در ادامه بخش‌هایی از واکنش‌های کاربران را مرور کرده‌ایم.

ریاست جمهوری

■ **علی بهادری جهرمی:** افتتاح طولانی‌ترین آزادراه کشور بعد از ۱۲ سال، واگذاری بیش از ۱۰هزار واحد مسکونی و ۳۰هزار قطعه زمین و بهره‌برداری از خط دوم انتقال آب به شیراز از سوی رئیس‌جمهور در جریان سفر استان فارس، نشان‌دهنده عزم دولت مردمی بر تکمیل طرح‌های نیمه تمام و ساخت ایران قوی با تکیه به جوانان است.

■ **مصطفی رضایی:** پس از ۱۳ سال انتظار آزادراه شیراز-اصفهان با حضور رئیس‌جمهور افتتاح شد. کاهش ۱۳۴ کیلومتری مسیر و صرفه‌جویی بیش از ۱۳۰ میلیون لیتر سوخت در سال از ویژگی‌های مهم این ابرپروژه ملی است که در دولت مردمی تکمیل و به بهره‌برداری رسید.

■ **مهدی قاسم‌زاده:** افتتاح آزادراه شیراز-اصفهان (طولانی‌ترین آزادراه ایران) یک خبر خوب است که علاوه بر افزایش ایمنی و تکمیل کننده کریدور شمال-جنوب، در کاهش مصرف سوخت کشور با کاهش مسافت نیز تأثیرگذار خواهد بود؛ هرچند عزم دولت سیزدهم در تکمیل پروژه‌های نیمه‌کاره و ناتمام ستودنی است و نباید با دعواهای سیاسی و جناحی از شیرینی افتتاح چنین پروژه‌های ملی و بزرگی کاست، اما کاش دقیق میزان درصد پیشرفت کار در ۱۳سال گذشته و دو سال اخیر نیز اعلام می‌شد!

■ **اعظم سادات سیدمومنی:** مگه قرار نبود منزوی بشیم؟! این روزها همش داریم خبرهای خوب از دولت می‌شنویم، در روز دوم سفر آقای رئیسی به استان فارس، طرح عظیم آبرسانی به شهر شیراز به بهره‌برداری رسید. همه اینها ثمره اعتقاد به «ما می‌توانیم» هست.

■ **مینا رشیدی:** بهره‌برداری از طرح عظیم خط دوم انتقال آب شرب شیراز از سد درودزن، به عشق مردم و برای رفع مشکلات آبی مردم ماه‌ها زحمت کشیدن و این هم سکانس پایانی.

■ **م. قنواتی:** تا میای اخبار مربوط به یه سفر رئیسی رو بخونی، خبر می‌رسه که رئیس‌جمهور فلان‌جا رو به مقصد بهمان‌جا ترک کرد، استقبال شیرازی‌ها امروز این معنی رو می‌داد که درسته ما در بعضی موارد گله‌مندیم، ولی فرق آدمی که در انفعال کامل بود و آدمی که کار می‌کنه رو می‌فهمیم.

■ **محمد شیرازی:** تا اسرائیلی‌ها دارن پناهگاه‌های جدید افتتاح می‌کنن؛ باید بگم طولانی‌ترین اتوبان کشور به طول ۲۱۲کیلومتر با ۶۱۷ پل و دهنه مرتفع‌ترین پل کشور، خط ۷۰ کیلومتری آبرسانی درودزن به شیراز، بیمارستان ۱۶۰ تختخوابی فسا و ۶۴ تختخوابی رستم، فولاد کوار، فولادنی‌ریز، توسط دکتر رئیسی افتتاح شد.

■ **احمد قصری:** از قشنگی‌های پروژه آزادراه شیراز-اصفهان این پل سردار شهید حاج قاسم سلیمانی به طول ۲۶۴متر و در ارتفاع ۱۱۰ متری از کف دره هست که همه با دانش ایرانی ساخته شده.

■ **کاربری با نام «بانوی شرقی»:** پروژه خط دوم انتقال آب شرب از سد درودزن به شهر شیراز وعده‌ای بود که پس از سال‌ها انتظار در دولت سیزدهم شتاب بیشتری گرفت و تحقق یافت و امروز با حضور سیدابراهیم رئیسی، رئیس‌جمهور اسلامی به بهره‌برداری رسید. #فارس_در_قله

■ **نادر غیور:** قابل توجه اونایی که از دیوار کشی آقای رئیسی و عدم استقبال از رئیس‌جمهوری می‌گفتن! دیوارکشی نبود افتتاح آزادراه شیراز اصفهان بود اونم بعد بیش از یک دهه انتظار! تازه اونم با استقبال کم‌نظیر مردم شیراز! #دولت_مردمی

بوتاکس می‌تواند به کاهش رواداری بینجامد؟

دکتر هادی صمدی استاد فلسفه علم و پژوهشگر فلسفه تکاملی در کانال تلگرامی خود نوشت: یافته‌هایی وجود دارند که کارآمدی درمانی تزریق بوتاکس را در کاهش عوارض برخی مشکلات روانی و خلقی نشان می‌دهند. مثلاً ممکن است فردی که عصبانیت‌های مکرر را تجربه می‌کند با تزریق بوتاکس به برخی نواحی پیشانی کمتر عصبانی شود، اما آنچه امروزه رایج شده، نه تزریق درمانی، بلکه مدشدن تزریق بوتاکس است که ممکن است برخی عوارض را در سطح فردی و اجتماعی داشته باشد. جست‌وجویی ساده در گوگل اسکالر دسته بزرگی از مقالات را نمایان می‌سازد که برخی عوارض این عمل را در سطح فردی نشان می‌دهند، اما آیا ممکن است تزریق بوتاکس عوارض جمعی نیز داشته باشد؟ هرچند در این‌باره مستقیماً پژوهشی انجام نشده است، اما مقاله‌ای که اخیراً در حوزه‌ای دیگر منتشر شده ممکن است انگیزه‌ای باشد که برای پاسخ به این پرسش پژوهشی طراحی کنیم.

به نظر سخنی پیش پا افتاده است اگر بگوییم از حالت چهره افراد می‌توانیم برخی حالات روانی آنها را دریابیم. دانشمندان همین سخن پیش پا افتاده را با روش‌های علمی بررسی کرده و به نتایج بسیار جالبی رسیده‌اند که نتیجه یکی از این پژوهش‌ها در شماره اخیر نشریه ای‌لایف منتشر شده است، می‌تواند مبنایی جدید در مطالعه رفتار جانورانی مانند نخستی‌ها که زندگی اجتماعی پیچیده‌ای دارند، باشد و اسرار بیشتری از روابط آنها را برایمان آشکار کند. این یافته می‌تواند پیامدهایی نیز برای رفتارشناسی انسانی و ازجمله تأثیرات جمعی شایع شدن مصرف بوتاکس داشته باشد.

حالت چهره نتیجه انقباض و استراحت عضلات صورت است. این عضلات را سالیان درازی است که می‌شناسیم. هنگامی که فرد هیجان‌های مختلف را تجربه می‌کند برخی از این عضلات منقبض می‌شوند و برخی در حالت استراحت قرار می‌گیرند. از دهه ۱۹۷۰ پژوهشگران مطالعه این را که در هر هیجان کدام عضلات و به چه میزان فعال می‌شوند، آغاز کردند، اما مشکل اصلی حجم بسیار زیاد داده‌هایی بود که تفاوت اندک آنها رسیدن به انتظام‌هایی را سخت می‌کرد. تحلیل اینکه در هر هیجان با چه نسبت و شدتی ۴۳ عضله صورت فعال می‌شوند کاری دشوار بود که اکنون با پیشرفت‌هایی که در تحلیل شبکه‌های اجتماعی رخ داده ابزاری در اختیار پژوهشگران است که به پرسش‌های مربوط به حرکات خاص و ترکیب حرکات صورت در انسان و سایر جانوران پاسخ دهند.

چهره‌ها اطلاعات زیادی درباره هویت، اهداف و گاهی اوقات احساسات به دیگر اعضای گروه ارائه می‌دهند. بنابراین با ابزار تحلیلی جدیدی که در اختیار نخستی‌شناسان قرار گرفته است، می‌توانند با تحلیل کوچک‌ترین حرکات چهره افراد گروه اطلاعات ذی‌قیمتی درباره روابط میان اعضای گروه به دست آورند.

در همین گام نخست، داده‌های تحلیل شده نشان می‌دهند هر چه جانوران یک گونه تنوع بیشتری از حالات را در چهره خود به نمایش می‌گذارند، پیچیدگی روابط در گروه بالاتر است. روابط پیچیده‌تر تشخیص بهتری از حالات درونی افراد را از طریق خواندن چهره می‌طلبد و در مقابل پیچیده‌تر شدن حالات چهره به پیچیده‌تر شدن روابط اجتماعی کمک کرده است. پس بی‌دلیل نیست که انسان‌ها نسبت به سایر نخستی‌ها تنوع بسیار بالاتری از حالات چهره را دارند. نکته جالب اینکه در گروه‌هایی از جانوران که پیچیدگی روابط بالاتر است، رواداری نیز بالاتر است و خشونت کاهش می‌یابد. بنابراین رواداری اجتماعی بالاتر با پیچیدگی و تنوع حالات صورت مرتبط است. پژوهش اخیر این مسیر استدلالی را در ماکاک‌ها (گونه از نخستی‌ها) آزموده و نتایج به نفع آن بوده است.

اگر این نتایج در انسان‌ها نیز تکرار شود این فرضیه مطرح می‌شود که شاید با افزایش تزریق بوتاکس زیبایی چهره در سطح جوامع انسانی که پیامد آن کاهش تنوع حالات چهره است، ممکن است رواداری نیز کاهش یابد. (و البته این امکان نیز وجود دارد که عکس آن را شاهد باشیم.) این را که آیا این فرضیه آزمون می‌شود یا نه و اینکه نتایج آزمون چه خواهد بود به آینده واگذار می‌کنیم، اما تاقبل از اینکه چنین فرضیه‌ای به بوته آزمون گذاشته شود تا همین‌جا به‌خوبی می‌دانیم که تزریق بوتاکس به بخش‌های بالایی صورت، نه‌فقط مانعی برای بروز هیجانات خود فرد است، بلکه در تشخیص هیجانات دیگران نیز اختلال ایجاد می‌کند. به علاوه شواهد دیگری داریم که بین تنوع هیجانی و بهزیستی همبستگی وجود دارد، بنابراین با کاهش تنوع هیجانی به بهزیستی فرد نیز خدشه وارد می‌شود. (به علاوه روش جدید تحلیل داده‌ها امکان تولید نرم‌افزارهایی را فراهم می‌آورد که فرد قبل از انجام عمل زیبایی بوتاکس با برخی از پیامدهای روان‌شناختی حاصل از عمل آشنا شود و با آگاهی بیشتری درباره عمل تصمیم بگیرد.)

برای محکومیت اسرائیل باید انسانیت داشت نه مدرک

کیان عبداللهی در توئیتی نوشت: محسن برهانی گفته چون در حقوق بین‌الملل سررشته ندارد نمی‌تواند جنایت‌های اسرائیل را محکوم کند! انصافاً احمقانه‌تر از این حرف سراغ دارید؟ برای اینکه اسرائیل را محکوم کنید بیش و پیش از سررشته، باید انسانیت‌تان کار کند که ظاهراً کار نمی‌کند! حقد و کینه اینگونه عقلتان را ضایع می‌کند.

عمق جنایت صهیونیست‌ها

حسین یزدی در توئیتی نوشت: مساحت شهر غزه ۳۶۵ کیلومتر مربع است، یعنی یک پنجم شهر ساحلی نوشهر ایران. اما جمعیت غزه ۳۰ برابر شهر نوشهر است. در غزه هر زنی میانگین چهار فرزند دارد و متراکم‌ترین شهر جهان است. حالا ببینید اسرائیل در حال بمباران وحشتناک چه شهری است و کجا آب و برق و غذایش قطع شده، شهری که پر از کودک است.

بی‌مانندی حافظ به روایت استاد شفیعی کدکنی

کانال تلگرامی «استاد محمدرضا شفیعی کدکنی» بخشی از گفته‌های این شاعر معاصر را درباره حافظ به اشتراک گذاشت. شفیعی کدکنی گفته است: با اطمینان می‌توان گفت که هیچ ملتی، شاعری از نوع حافظ ندارد. فردوسی بیش‌وکم نظایری در جهان دارد و سعدی نیز. حتی جلال‌الدین مولوی هم، ولی حافظ ما در فرهنگ بشری بی‌مانند است؛ شاعری که شعر فارسی او را زاهدان و عارفان در قنوت نماز به جای ادعیه و آیات عربی بخوانند و در عین حال زندیقان هر دوره‌ای شعر او را آینه اندیشه‌های خود بدانند و از نظر «پیر خطاپوش» حافظ که بر قلم صنع چنان اعتراض خطرناکی کرده است، شادمان باشند و در زندگی روزانه، مردم ما، دیوانش را در کنار قرآن مجید، سر سفره عقد و هفت‌سین سال نو قرار دهند و با آن فال بگیرند و استخاره کنند، چنین شاعری در جغرافیای کره زمین و در تاریخ بشریت منحصربه‌فرد است و همانند ندارد.

به بهانه زلزله هرات

حسین گیاهی به بهانه زلزله هرات و خسارت‌های بسیاری که به مردم مظلوم افغانستان وارد شده است، از هرات و سفرش به افغانستان نوشت. بخش‌هایی از این یادداشت در ادامه از نظر می‌گذرد: اگرچه اخیراً در فضای مجازی موجی از افغانی هراسی در ایران به راه افتاد و موافقان و مخالفانی سخن گفتند، اما باور کنید بنده نه به خاطر هم‌زبانی، هم‌ریشه‌ای و ایران بزرگ فرهنگی قصد دفاع یا آسیب‌شناسی موضوع را دارم، بلکه به‌عنوان کسی که یک‌بار سفری به هرات داشته است می‌خواهم درباره آنچه دیده‌ام احساسم را بیان کنم. شهریور سال ۱۳۸۶ سفری سه‌روزه برای بازدید از آثار باستانی و تاریخی به هرات باستان داشتیم. وقتی تصمیم سفر به افغانستان را با خانواده در میان گذاشتم، ابتدا مخالفت کردند که با توجیهات من موافقت جلب شد. راستش خودم هم باور نمی‌کردم (البته در آن زمان) که هرات این‌قدر شهر بزرگ، باصفا، امن و با مردمی خونگرم، مهمان‌نواز و دوست‌داشتنی باشد. چندین بار رانندگان تاکسی داخل شهر هرات وقتی فهمیدند ایرانی هستیم کرایه قبول نکردند. می‌گفتند «شما مهمان ما هستید» و ما در ایران سال‌ها به شما زحمت داده‌ایم. امنیت عجیبی در شهر حاکم بود. سوپرمارکت‌ها کیسه‌های پر از آرد را که در طول روز فروش نمی‌رفت، شب در بیرون مغازه بدون هیچ‌گونه حصار و پوششی رها می‌کردند... خلاصه در این سفر خاطرات بسیار شیرین و به‌یادماندنی برایم رقم خورد که اگرچه هیچ‌کدامش را ثبت و ضبط نکردم، اما در ذهن و ضمیرم همچنان باقی است. آن روز که خبر زلزله هرات را شنیدم از صمیم دل برای مردم نجیب و مظلوم آن سامان غمگین و ناراحت شدم.

می‌مانیم و سرودهایمان را می‌خوانیم

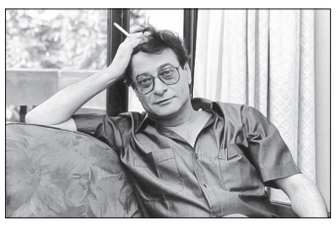

محمدصادق عبداللهی در کانال تلگرامی خود نوشت: دوستی با هشتگ #نه_به_جنگ در گروهی نوشته بود: «بیایید جنگ را محکوم کنیم/ خمپاره و ترکش و ویرانی خانه‌ها را محکوم کنیم/ اگر هوادار شعر، کلمه و صلح هستیم/ فقط جنگ را زشت بدانیم/ خانه همان خانه است در غزه و تل‌آویو همان خانه است.» زیرش هم اسم محمود درویش، شاعر فلسطینی را گذاشته بود که گویا این چند خط سروده‌ای از اوست. از شدت تعجب برایش نوشتم:

خدا رحمت کند محمود درویش را. سال ۲۰۰۸ درگذشت؛ شاعر مقاومت فلسطین بود و شهرتش در میان اعراب به وطن‌دوستی. اصلاً درویش عضو سازمان آزادیبخش فلسطین بود و وقتی پیمان صلح اسلو پذیرفته شد به نشانه اعتراض از این سازمان استعفا کرد. این شعرش را ببینید: «در اینجا خواهیم ماند | دیواری روی سینه‌ات | ژنده پوش و جان به لب از گرسنگی | مبارزه می‌کنیم | و سرودهایمان را می‌خوانیم | با خشم‌مان در خیابان‌ها انبوه می‌شویم | و در نسل‌های آینده، بذر کینه می‌کاریم، | هم چون هزار نادره گرد آمده‌ایم | در لیدا | در رمله | در الجلیل | در اینجا خواهیم ماند | و کاری از تو برنمی‌آید.»

حالا می‌شود از چنین شاعر وطن‌دوستی، شعر برای غاصب ظالمی چون اسرائیل درآورد؟ با کی از صلح صحبت می‌کنیم؟ وقت بمباران پناهندگان فلسطینی در صبرا و شتیلا یاد صلح نبودیم؟ وقت بمباران دیر یاسین به فکر صلح نیفتادیم؟ وقت اعدام‌های دسته‌جمعی در خان یونس صلح مقدس نبود؟ باز هم بگویم؟ اصلاً مگر کم فلسطینی‌ها راه صلح را رفتند؟ مگر مصر و اردن سال‌ها برای صلح در فلسطین مذاکره نکردند؟ مگر یاسر عرفات پیمان پشت پیمان اسلو برای صلح امضا نکرد و نگفت «ما میل نداریم که حتی یک قطره از خون اعراب یا یهود، فرق نمی‌کند، بر زمین ریخته شود.» آخرش چه شد؟ کشتار اردوگاه جنین (۱۵۲ فلسطینی)، کشتار قانا (۱۰۶ فلسطینی) و همین‌طور کشتار پشت کشتار. هیچ کس از صلح بدش نمی‌آید، هیچ کس خون‌ریزی دوست ندارد، اما توقع داریم فلسطینی‌ها دست دوستی به کی بدهند؟ با کسی که سال‌هاست حتی خلاف نظر امریکایی‌ها به شهرک‌سازی در مناطقی که خودش وعده داده بود برای فلسطینی‌هاست، ادامه می‌دهد و ملت مظلومی را در زندانی روباز به نام غزه، محاصره کرده و فقط در ۱۵ سال اخیر ۵هزار و ۶۰۰ فلسطینی را با انواع مختلف جنایات کشته است؟ هر ارزشی باید تابع عقل باشد تا به عدل و خوشی برسیم، وگرنه سال‌هاست که ظالمان به هر حربه عقل را زیر سایه احساس کشیدند تا خون مظلومان را در شیشه کنند.

آنچه نویسنده‌ها برایمان نمی‌نویسند

کانال تلگرامی «ادبیات چیست؟» نوشت: مارکز تعریف می‌کند که در فکر این بود، داستانی بنویسد که فقط عنوانش را در ذهن داشت: «مغروقی که برای ما حلزون می‌آورد.» موضوع را برای دوستش تعریف می‌کند و دوستش می‌گوید: «عنوانش آنقدر قشنگ است که دیگر حتی لزومی ندارد خود داستان نوشته شود.» مارکز هیچ‌گاه این داستان را ننوشت، ۴۰ سال بعد وقتی به جواب دوستش فکر می‌کند، می‌بیند می‌توانست داستان مرد عظیم‌الجثه‌ای را بنویسد که آب از تمام وجودش فرو می‌ریخت و شبانه وارد می‌شد و برای بچه‌ها حلزون می‌آورد. زندگی نویسنده‌ها اینطوری است، به دو قسمت مرئی و نامرئی تقسیم می‌شود، قسمت دیدنی زندگی‌شان داستان‌هایی هستند که نوشته شده‌اند و ما خوانده‌ایم‌شان، اما قسمت مهم‌ترش آن قسمت نانوشته‌هاست، آن قسمت نامرئی که مکتوب نشده، جایی ثبت نشده، گاه مثل داستان مارکز فقط یک عنوان از آنها به بیرون درز کرده، داستان‌هایی که در ذهن نویسنده مانده‌اند و همانجا دفن شده‌اند. به دنیای موازی دیگری فکر می‌کنم که دور آتشی نشسته‌ایم و مارکز، بورخس، یوسا و فوئنتس و... نشسته‌اند و دارند برایمان داستان‌های نوشته‌نشده‌شان را می‌خوانند و با مارکز شروع می‌شود: «مغروقی که برای ما حلزون می‌آورد.»

برنامه نقاشی به هوش مصنوعی مجهز می‌شود!

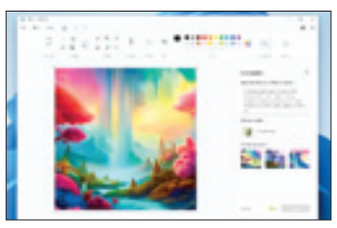

کانال تلگرامی «هوشیو» خبر داد: مایکروسافت برنامه Paint را به جدیدترین هوش مصنوعی مولد تصویر مجهز می‌کند. برنامه Paint یکی از خاطره‌انگیزترین ابزارهایی است که از ابتدای ظهور ویندوز تا به امروز کاربران این سیستم عامل محبوب را به خود جذب کرده است، اما به نظر می‌رسد که مایکروسافت قصد ندارد به سادگی از این برنامه خاطره‌انگیز خود دست بکشد و طبق جدیدترین اخبار منتشرشده، به‌روزرسانی‌های بزرگی برای Paint در راه است. شرکت مایکروسافت پس از عرضه چند به‌روزرسانی نه‌چندان تأثیرگذار برای توسعه Paint از جمله افزودن حالت تاریک (Dark Mode)، حال دست به تغییرات اساسی در این برنامه زده و رفته رفته آن را به یک ابزار کاربردی و جذاب برای مخاطبان ویندوز تبدیل می‌کند. نسخه نهایی ویندوز ۱۱ که به‌زودی تحت عنوان 23H2 در دسترس کاربران قرار می‌گیرد، این امکان را ایجاد می‌کند که کاربران با نوشتن متن موردنظر خود، تصاویر هنری جذابی خلق کنند. در حال حاضر، ویژگی‌های جدید Paint به‌صورت آزمایشی در اختیار برخی از کاربران ویندوز ۱۱ قرار گرفته و طی هفته‌های آینده در دسترس عموم قرار می‌گیرد.